tatem in me clauſam tuam, licet merito me nullo, at ſolo genij tui benigni ductu, voluiſti. Et cum itares, uſus, tempus adportent, eg vel in ingratis ingratiſsimus, ſi de tantis vir tutum præmijs & honoribus, queis adflui animo voceque non congratularer. Academi verò noſtræ, adeoq; membro mihi ipſi vel ma ximè: Eccleſiæ Chriſti, Scholisque in regn hiſce Arctois contentione haut minori; omni bus denique Bonis de Mecænate, Pijs de Patro no, Doctis de Conſervatore. Quia verò ſi donando tibi reſtrictus ſum, aliud jam non oc currebat, quàm quod ante annos aliquot ſim plici, tumultuario & Philoſophis uſitato ſtil expreſsi COSMOLOGICUM, *atque i Academiâ dictavi publicè. Non dignum, fa teor, ulteriori luce & uſu publico; nec tan accuratis tuis oculis. Quia verò cum amor hoc munus tibi ſiſto; ut hoc extenuem, illu commendem; & quod ego extenuo, tu com mendes hoc ipſo magnumque facias, quod ad mittes; laborem ego ſic parvum tibi inſcri bere ſuſtinui, & à paucis ad multos venir paſſus ſum in liberam apertamque lucem. Im mò cùm calami, eorum qui exceperunt, ...*

mea